

Bil. S 29

**PERLEMBAGAAN NEGARA BRUNEI DARUSSALAM
(Perintah di bawah Perkara 83(3))**

PERINTAH TIMBANGTARA ANTARABANGSA, 2009

SUSUNAN BAB-BAB

Bab

BAHAGIAN I

PERMULAAN

1. Gelaran, permulaan kuatkuasa dan gelaran panjang.

BAHAGIAN II

TIMBANGTARA KOMERSIL ANTARABANGSA

2. Tafsiran Bahagian II.
3. Undang-Undang Model hendaklah mempunyai kuatkuasa undang-undang.
4. Tafsiran Undang-Undang Model dengan menggunakan bahan luar.
5. Pengenaaan Bahagian II.
6. Penguatkuasaan perjanjian timbangtara antarabangsa.
7. Kuasa mahkamah ke atas penangguhan prosiding.
8. Pihak berkuasa ditentukan bagi maksud-maksud Perkara 6 dari Undang-Undang Model.
9. Pengenaaan Penggal 14.
10. Bilangan penimbangtara bagi maksud-maksud Perkara 10(2) dari Undang-Undang Model.
11. Gagal melantik penimbangtara.
12. Rayuan di bawah Perkara 16(3) dari Undang-Undang Model.

13. Dasar awam dan kebolehtimbangtaraan.
14. Merujuk isu interplider kepada timbangtara.
15. Kuasa tribunal timbangtara.
16. Syarat-syarat bagi membenarkan langkah interim.
17. Permohonan bagi perintah permulaan dan syarat-syarat bagi membenarkan perintah permulaan.
18. Regim tertentu bagi perintah permulaan.
19. Pengubahsuaian, penggantungan atau penamatan.
20. Pemberian jaminan.
21. Pendedahan.
22. Kos dan gantirugi.
23. Saksi-saksi boleh dipanggil dengan sepina.
24. Undang-undang timbangtara selain dari Undang-Undang Model.
25. Pengeunaan aturan-aturan timbangtara.
26. Lantikan pendamai.
27. Kuasa penimbangtara untuk bertindak sebagai pendamai.
28. Award dengan persetujuan.
29. Penguatkuasaan award.
30. Award dibuat mengenai isu-isu yang berlainan.
31. Kesan award.
32. Faedah ke atas award.
33. Penetapan kos.
34. Prosiding hendaklah didengar kecuali dalam mahkamah terbuka.
35. Sekatan ke atas membuat laporan prosiding yang didengar kecuali dalam mahkamah terbuka.

36. Mahkamah boleh mengetepikan award.
37. Liabiliti penimbangtara.
38. Kekebalan pihak berkuasa yang melantik dan institusi timbangtara dll.
39. Peruntukan-peruntukan peralihan bagi Bahagian ini.

BAHAGIAN III

AWARD ASING

40. Tafsiran Bahagian III.
41. Pengenaaan Bahagian III.
42. Pengiktirafan dan penguatkuasaan award asing.
43. Keterangan.
44. Penolakan penguatkuasaan.
45. Negara Konvensyen.
46. Penguatkuasaan award di bawah peruntukan-peruntukan lain undang-undang.

BAHAGIAN IV

AM

47. Kerajaan hendaklah terikat.
48. Aturan-Aturan Mahkamah.
49. Kuasa yang membolehkan.

**JADUAL PERTAMA — UNCITRAL MODEL LAW ON INTERNATIONAL
COMMERCIAL ARBITRATION**

**JADUAL KEDUA — CONVENTION ON THE RECOGNITION AND
ENFORCEMENT OF FOREIGN ARBITRAL AWARDS
CONCLUDED AT NEW YORK ON 10TH JUNE, 1958**

**PERLEMBAGAAN NEGARA BRUNEI DARUSSALAM
(Perintah di bawah Perkara 83(3))**

PERINTAH TIMBANGTARA ANTARABANGSA, 2009

Pada menjalankan kuasa yang diberikan oleh Perkara 83(3) dari Perlembagaan Negara Brunei Darussalam, maka Kebawah Duli Yang Maha Mulia Paduka Seri Baginda Sultan dan Yang Di-Pertuan dengan ini membuat Perintah yang berikut —

BAHAGIAN I

PERMULAAN

Gelaran, permulaan kuatkuasa dan gelaran panjang.

1. (1) Perintah ini boleh digelar sebagai Perintah Timbangtara Antarabangsa, 2009 dan hendaklah mula berjalan kuatkuasanya pada tarikh yang sama dengan Perintah Timbangtara, 2009.

(2) Gelaran panjang Perintah ini adalah "Suatu Perintah untuk membuat peruntukan bagi pembaharuan undang-undang berkenaan dengan timbangtara antarabangsa, pengiktirafan dan penguatkuasaan award timbangtara dan bagi perkara-perkara berkenaan dengannya".

BAHAGIAN II

TIMBANGTARA KOMERSIL ANTARABANGSA

Tafsiran Bahagian II.

2. (1) Dalam Bahagian ini, melainkan jika maksudnya berkehendakkan makna yang lain —

"tribunal timbangtara" bermakna penimbangtara tunggal, suatu panel penimbangtara atau suatu institusi timbangtara tetap;

"pihak berkuasa yang melantik" bermakna pihak berkuasa yang ditetapkan di bawah bab 8(2) atau (3);

"perjanjian timbangtara" bermakna suatu perjanjian bertulis yang disebut dalam Perkara 7 dari Undang-Undang Model dan termasuk suatu perjanjian yang dianggap atau terjadi di bawah cerai-ceraian (3) atau (4);

"award" bermakna suatu keputusan tribunal timbangtara mengenai isi hal pertikaian dan termasuk apa-apa award interim, interlokutori atau sebahagian, tetapi tidak termasuk apa-apa perintah atau arahan yang dibuat di bawah bab 15;

"Undang-Undang Model" bermakna Undang-Undang Model mengenai Timbangtara Komersil antarabangsa UNCITRAL yang diterima-pakai oleh Suruhanjaya Bangsa-Bangsa Bersatu mengenai Undang-Undang Perdagangan Antarabangsa pada 21hb. Jun, 1985, naskhahnya dalam bahasa Inggeris dinyatakan dalam Jadual Pertama;

"pihak" bermakna suatu pihak dalam suatu perjanjian timbangtara atau, dalam sebarang hal jika suatu timbangtara tidak melibatkan semua pihak dalam perjanjian timbangtara itu, bermakna suatu pihak dalam timbangtara itu.

(2) Kecuali setakat mana terdapat suatu tujuan yang bertentangan, suatu perkataan atau ungkapan yang digunakan dalam Bahagian ini dan juga dalam Undang-Undang Model (sama ada atau tidak suatu makna yang tertentu diberikan kepadanya oleh Undang-Undang Model) mempunyai, dalam Undang-Undang Model, makna yang sama seperti yang dipunyainya dalam Bahagian ini.

(3) Jika dalam sebarang prosiding timbangtara atau undang-undang, suatu pihak menyatakan wujudnya suatu perjanjian timbangtara dalam suatu pliding, pernyataan kes atau apa-apa dokumen lain dalam hal keadaan di mana pengataan itu meminta suatu jawapan dan pengataan itu tidak dinafikan, maka hendaklah dianggap sebagai suatu perjanjian timbangtara yang berkesan di antara pihak-pihak dalam prosiding itu.

(4) Suatu sebutan dalam suatu bil muatan kepada suatu carterparti atau sesuatu dokumen lain yang mengandungi suatu fasal timbangtara hendaklah menjadi suatu perjanjian timbangtara jika sebutan itu adalah sedemikian untuk menjadikan fasal itu sebahagian dari bil muatan itu.

Undang-Undang Model hendaklah mempunyai kuatkuasa undang-undang.

3. (1) Tertakluk kepada Perintah ini, Undang-Undang Model, kecuali Penggal VIII, hendaklah mempunyai kuatkuasa undang-undang di Negara Brunei Darussalam.

(2) Dalam Undang-Undang Model —

"Negara" bermakna Negara Brunei Darussalam dan mana-mana negara atau wilayah selain dari Negara Brunei Darussalam;

"Negara ini" bermakna Negara Brunei Darussalam.

Tafsiran Undang-Undang Model dengan menggunakan bahan luar.

4. (1) Bagi maksud-maksud mentafsirkan Undang-Undang Model, rujukan boleh dibuat kepada dokumen-dokumen —

(a) Suruhanjaya Bangsa-Bangsa Bersatu mengenai Undang-Undang Perdagangan Antarabangsa; dan

(b) kumpulan kerjanya bagi penyediaan Undang-Undang Model,

berkenaan dengan Undang-Undang Model.

(2) Ceraian (1) tidak menjejaskan penerapan bab 7A dari Akta Tafsiran dan Perkara-Perkara Am (Penggagal 4) bagi maksud-maksud mentafsirkan Perintah ini.

Penerapan Bahagian II.

5. (1) Bahagian ini dan Undang-Undang Model tidak boleh dikenakan kepada suatu timbangtara yang bukan timbangtara antarabangsa melainkan jika pihak-pihak itu bersetuju secara bertulis bahawa Bahagian ini atau Undang-Undang Model hendaklah dikenakan kepada timbangtara itu.

(2) Dengan tidak menghiraukan Perkara 1(3) dari Undang-Undang Model, suatu timbangtara adalah antarabangsa jika —

(a) sekurang-kurangnya salah satu pihak dalam suatu perjanjian timbangtara, pada masa perjanjian itu dibuat, mempunyai tempat perniagaannya di mana-mana Negara selain Negara Brunei Darussalam;

(b) salah satu tempat yang berikut terletak di luar Negara di mana pihak-pihak itu mempunyai tempat perniagaan mereka —

(i) tempat timbangtara jika ditentukan dalam, atau menurut, perjanjian timbangtara itu;

(ii) mana-mana tempat di mana sebahagian besar obligasi hubungan komersil akan dilaksanakan atau tempat di mana hal-perkara pertikaian itu mempunyai kaitan yang paling rapat dengannya; atau

(c) pihak-pihak itu telah bersetuju dengan nyata bahawa hal-perkara perjanjian timbangtara itu berkaitan dengan lebih dari sebuah negara atau wilayah.

(3) Bagi maksud-maksud cerai (2) —

(a) jika suatu pihak mempunyai lebih dari sebuah tempat perniagaan, tempat perniagaan itu hendaklah tempat perniagaan yang mempunyai hubungan paling rapat dengan perjanjian timbangtara itu;

(b) jika suatu pihak tidak mempunyai suatu tempat perniagaan, suatu sebutan kepada tempat perniagaannya hendaklah ditafsirkan sebagai suatu sebutan kepada tempat kediamannya yang lazim.

(4) Dengan tidak menghiraukan sebarang peruntukan yang bertentangan dalam Perintah Timbangtara, 2009, Perintah itu tidak boleh dikenakan kepada sebarang timbangtara yang dikenakan Bahagian ini.

Penguatkuasaan perjanjian timbangtara antarabangsa.

6. (1) Dengan tidak menghiraukan Perkara 8 dari Undang-Undang Model, jika mana-mana pihak dalam suatu perjanjian timbangtara yang dikenakan Perintah ini memulakan sebarang prosiding dalam mana-mana mahkamah terhadap mana-mana pihak lain dalam perjanjian itu berkaitan dengan apa-apa perkara yang menjadi perkara perjanjian itu, mana-mana pihak dalam perjanjian itu boleh, pada bila-bila masa selepas memasukkan kehadiran dan sebelum menyerahkan sebarang pliding atau mengambil apa-apa langkah lain dalam prosiding itu, memohon kepada mahkamah itu untuk menangguhkan prosiding itu setakat mana ia berkaitan dengan perkara itu.

(2) Mahkamah yang kepadanya suatu permohonan telah dibuat menurut cerai (1) hendaklah membuat suatu perintah, atas syarat-syarat sebagaimana yang mungkin yang difikirkannya patut, yang menangguhkan prosiding itu setakat mana ia berkaitan dengan perkara itu, melainkan jika berpuashati bahawa perjanjian timbangtara itu tidak sah, tidak berkuatkuasa atau tidak dapat dilaksanakan.

(3) Jika sesebuah mahkamah membuat suatu perintah di bawah cerai (2), mahkamah itu boleh, bagi maksud menjaga hak pihak-pihak itu, membuat perintah interim atau tambahan sebagaimana yang mungkin difikirkannya patut berkenaan dengan mana-mana harta yang menjadi perkara pertikaian yang disebut dalam perintah di bawah cerai itu.

(4) Jika tiada pihak dalam prosiding itu mengambil sebarang langkah lanjut dalam prosiding itu bagi suatu tempoh tidak kurang dari 2 tahun selepas suatu perintah yang menangguhkan prosiding itu dibuat, mahkamah itu boleh, atas usulnya sendiri, membuat suatu perintah yang menghentikan prosiding itu tanpa menjejaskan hak mana-mana pihak itu untuk memohon supaya prosiding yang dihentikan itu dihidupkan semula.

(5) Bagi maksud-maksud bab ini dan bab-bab 7 dan 14 —

(a) suatu sebutan kepada suatu pihak hendaklah termasuk suatu sebutan kepada mana-mana orang yang menuntut melalui atau di bawah pihak itu;

(b) "mahkamah" bermakna Mahkamah Tinggi, Mahkamah Perantaraan, Mahkamah Majistret atau mana-mana mahkamah lain di mana prosiding itu dimulakan.

Kuasa mahkamah ke atas penangguhan prosiding.

7. (1) Jika sesebuah mahkamah menangguhkan prosiding di bawah bab 6, mahkamah itu boleh, jika dalam prosiding itu harta telah ditahan atau jaminan atau jaminan lain telah diberikan untuk menghalang atau mendapatkan pelepasan dari penahanan, memerintahkan supaya —

(a) harta yang ditahan itu disimpan sebagai jaminan untuk menyelesaikan apa-apa award yang dibuat ke atas timbangtara itu; atau

(b) penangguhan itu bersyarat atas pemberian jaminan yang sama untuk menyelesaikan apa-apa award tersebut.

(2) Tertakluk kepada Aturan-Aturan Mahkamah dan sebarang pengubahsuaian yang perlu, undang-undang dan amalan yang sama hendaklah dikenakan berhubung dengan harta yang disimpan menurut suatu perintah di bawah bab ini yang akan dikenakan jika ia dipegang bagi maksud-maksud prosiding dalam mahkamah yang membuat perintah itu.

Pihak berkuasa ditentukan bagi maksud-maksud Perkara 6 dari Undang-Undang Model.

8. (1) Mahkamah Tinggi hendaklah dianggap sebagai telah ditentukan dalam Perkara 6 dari Undang-Undang Model sebagai sebuah mahkamah yang layak melaksanakan tugas-tugas yang disebut dalam Perkara itu, kecuali bagi Perkara-Perkara 11(3) dan (4) dari Undang-Undang Model.

(2) Presiden Persatuan Timbangtara Negara Brunei Darussalam hendaklah dianggap sebagai telah ditentukan sebagai pihak berkuasa yang layak melaksanakan tugas-tugas di bawah Perkara-Perkara 11(3) dan (4) dari Undang-Undang Model dan dia hendaklah hanya memilih seorang penimbangtara daripada panel penimbangtara yang diselenggarakan oleh Persatuan Timbangtara Negara Brunei Darussalam.

(3) Ketua Hakim boleh, dengan pemberitahuan yang disiarkan dalam *Warta Kerajaan*, melantik mana-mana orang lain untuk menjalankan kuasa-kuasa di bawah cerai (2).

Pengenaan Penggal 14.

9. (1) Akta Had Masa (Penggal 14) hendaklah dikenakan kepada prosiding timbangtara sebagaimana ia dikenakan kepada prosiding di hadapan mana-mana mahkamah dan suatu sebutan dalam Akta itu kepada permulaan apa-apa tindakan hendaklah ditafsirkan sebagai suatu sebutan kepada permulaan prosiding timbangtara.

(2) Mahkamah Tinggi boleh memerintahkan bahawa dalam mengira masa yang ditetapkan oleh Akta Had Masa bagi permulaan prosiding (termasuk prosiding timbangtara) berkaitan dengan suatu pertikaian yang menjadi hal-perkara —

(a) suatu award yang Mahkamah Tinggi memerintakkannya untuk diketepikan atau mengisytiharkannya sebagai tidak mempunyai kuatkuasa; atau

(b) bahagian suatu award yang terjejas yang Mahkamah Tinggi memerintakkannya untuk diketepikan sebahagiannya atau mengisytiharkannya sebagai tidak mempunyai kuatkuasa sebahagiannya,

tempoh antara permulaan timbangtara itu dan tarikh perintah yang disebut dalam perenggan-perenggan (a) atau (b) hendaklah dikecualikan.

(3) Dengan tidak menghiraukan apa-apa terma dalam suatu perjanjian timbangtara yang bermaksud bahawa tiada alasan tindakan boleh terakru berkaitan dengan apa-apa perkara yang dikehendaki oleh perjanjian itu untuk dirujukkan sehingga suatu award dibuat di bawah perjanjian itu, alasan tindakan itu hendaklah, bagi maksud-maksud Akta Had Masa (Penggal 14), dianggap telah terakru berkaitan dengan apa-apa perkara tersebut pada masa apabila ia sepatutnya terakru jika tidak kerana terma tersebut dalam perjanjian itu.

Bilangan penimbangtara bagi maksud-maksud Perkara 10(2) dari Undang-Undang Model.

10. Dengan tidak menghiraukan Perkara 10(2) dari Undang-Undang Model, jika bilangan penimbangtara tidak ditentukan oleh pihak-pihak itu, maka hendaklah ada penimbangtara tunggal.

Gagal melantik penimbangtara.

11. (1) Dengan tidak menghiraukan Perkara 11(3) dari Undang-Undang Model, dalam suatu timbangtara dengan 3 orang penimbangtara, tiap-tiap pihak hendaklah melantik seorang penimbangtara, dan pihak-pihak itu hendaklah dengan persetujuan melantik penimbangtara ketiga.

(2) Jika pihak-pihak itu tidak bersetuju mengenai lantikan penimbangtara ketiga dalam masa 30 hari dari menerima permintaan pertama oleh salah satu pihak untuk berbuat demikian, lantikan itu hendaklah dibuat, atas permintaan mana-mana pihak, oleh pihak berkuasa yang melantik.

Rayuan di bawah Perkara 16(3) dari Undang-Undang Model.

12. (1) Dengan tidak menghiraukan Perkara 16(3) dari Undang-Undang Model, suatu rayuan dari suatu keputusan Mahkamah Tinggi yang dibuat di bawah Perkara 16(3) dari Undang-Undang Model hendaklah dikemukakan kepada Mahkamah Rayuan hanya dengan kebenaran Mahkamah Tinggi.

(2) Tidaklah ada rayuan terhadap keengganan Mahkamah Tinggi untuk memberi kebenaran.

Dasar awam dan kebolehtimbangtaraan.

13. (1) Sebarang pertikaian yang telah dipersetujui oleh pihak-pihak itu untuk dikemukakan kepada timbangtara di bawah suatu perjanjian timbangtara boleh diputuskan dengan timbangtara melainkan jika bertentangan dengan dasar awam untuk berbuat demikian.

(2) Hakikat bahawa sebarang undang-undang bertulis memberikan bidang kuasa berkaitan dengan apa-apa perkara kepada mana-mana mahkamah tetapi tidak menyebut mengenai pemutusan perkara itu dengan timbangtara tidak boleh, dengan sendirinya, menunjukkan bahawa suatu pertikaian tentang perkara itu tidak dapat diputuskan dengan timbangtara.

Merujukkan isu interplider kepada timbangtara.

14. Jika dalam prosiding di hadapan mana-mana mahkamah pelepasan dengan cara interplider diberikan dan apa-apa isu di antara pihak-pihak menuntut adalah isu yang berkaitan dengannya terdapat suatu perjanjian timbangtara di antara mereka, maka mahkamah yang memberi pelepasan itu boleh mengarahkan supaya isu di antara pihak-pihak menuntut diputuskan menurut perjanjian itu.

Kuasa tribunal timbangtara.

15. (1) Tanpa menjejaskan kuasa-kuasa yang dinyatakan dalam sebarang peruntukan lain Perintah ini dan dalam Undang-Undang Model, suatu tribunal timbangtara hendaklah mempunyai kuasa untuk membuat perintah atau memberi arahan kepada mana-mana pihak bagi —

(a) jaminan kos;

(b) penzahiran dokumen dan interogatori;

(c) pemberian keterangan dengan afidavit;

(d) penyimpanan, penjagaan interim atau penjualan apa-apa harta yang merupakan atau menjadi sebahagian dari hal-perkara pertikaian;

(e) sampel diambil dari, atau apa-apa pemerhatian dibuat atau eksperimen dijalankan ke atas, apa-apa harta yang merupakan atau menjadi sebahagian dari hal-perkara pertikaian;

(f) penyimpanan dan penjagaan interim apa-apa keterangan bagi maksud-maksud prosiding;

(g) menjamin amaun yang dipertikaikan;

(h) memastikan bahawa apa-apa award yang mungkin dibuat dalam prosiding timbangtara tidak dijadikan tidak berkuatkuasa melalui pelepasan aset oleh suatu pihak; dan

(i) suatu injunksi interim atau apa-apa langkah interim yang lain.

(2) Suatu tribunal timbangtara hendaklah, melainkan jika pihak-pihak dalam suatu perjanjian timbangtara telah bersetuju sebaliknya (sama ada dalam perjanjian timbangtara itu atau dalam sebarang dokumen bertulis yang lain), mempunyai kuasa untuk mentadbirkan sumpah kepada pihak-pihak dan saksi-saksi itu.

(3) Suatu tribunal timbangtara hendaklah, melainkan jika pihak-pihak dalam suatu perjanjian timbangtara telah bersetuju sebaliknya (sama ada dalam perjanjian timbangtara itu atau dalam sebarang dokumen bertulis yang lain), mempunyai kuasa untuk menerima-pakai proses-proses penyiasatan jika difikirkannya patut.

(4) Kuasa tribunal timbangtara untuk memerintahkan supaya pihak menuntut memberi jaminan kos yang disebut dalam cerai (1)(a) tidak boleh dijalankan hanya kerana pihak menuntut adalah —

(a) seorang individu yang biasanya bermastautin di luar Negara Brunei Darussalam; atau

(b) suatu perbadanan atau persatuan yang diperbadankan atau ditubuhkan di bawah undang-undang sesebuah negara atau wilayah di luar Negara Brunei Darussalam, atau yang pengurusan dan kawalan pusatnya dijalankan di luar Negara Brunei Darussalam.

(5) Tanpa menjejaskan penganan Perkara 28 dari Undang-Undang Model, suatu tribunal timbangtara, dalam memutuskan pertikaian yang menjadi perkara prosiding timbangtara –

(a) boleh mengaward apa-apa remedi atau pelepasan yang mungkin telah diperintahkan oleh Mahkamah Tinggi jika pertikaian itu adalah perkara prosiding sivil dalam Mahkamah itu;

(b) boleh mengaward faedah (termasuk faedah berdasarkan kompaun) atas keseluruhan atau mana-mana bahagian dari sebarang jumlah wang yang –

(i) diaward kepada mana-mana pihak, bagi keseluruhan atau mana-mana bahagian tempoh sehingga tarikh award itu; atau

(ii) menjadi isu dalam prosiding timbangtara tetapi dibayar sebelum tarikh award itu, bagi keseluruhan atau mana-mana bahagian tempoh sehingga tarikh pembayaran.

(6) Semua perintah atau arahan yang dibuat atau diberikan oleh suatu tribunal timbangtara semasa menjalankan suatu timbangtara boleh dikuatkuasakan, dengan kebenaran Mahkamah Tinggi, mengikut cara yang sama seolah-olah ia adalah perintah yang dibuat oleh sesebuah mahkamah dan, jika kebenaran diberikan demikian, penghakiman boleh dicatatkan atas terma-terma perintah atau arahan itu.

(7) Mahkamah Tinggi hendaklah mempunyai, bagi maksud dan berkenaan dengan suatu timbangtara yang dikenakan Bahagian, kuasa yang sama untuk membuat perintah berkaitan dengan apa-apa perkara yang dinyatakan dalam cerai (1) seperti yang dipunyainya bagi maksud dan berkenaan dengan suatu tindakan atau perkara dalam sesebuah mahkamah.

(8) Bagi maksud bab ini dan bab 16, "langkah interim" bermakna sebarang langkah sementara, sama ada dalam bentuk suatu award atau dalam bentuk lain, di mana, pada bila-bila masa sebelum pengeluaran award itu di mana pertikaian itu akhirnya diputuskan, tribunal timbangtara memerintahkan supaya suatu pihak –

(a) mengekalkan atau memulihkan *status quo* sementara menunggu pertikaian itu diputuskan;

(b) mengambil tindakan yang akan menghalang, atau tidak mengambil tindakan yang mungkin mendatangkan, kerosakan sekarang ini atau kerosakan yang akan berlaku atau menjejaskan prosiding timbangtara itu sendiri;

(c) menyediakan cara untuk menyimpan aset yang darinya suatu award yang kemudiannya boleh diselesaikan; atau

(d) menyimpan keterangan yang mungkin berkaitan dan penting dalam penyelesaian pertikaian itu.

Syarat-syarat bagi membenarkan langkah interim.

16. (1) Pihak yang meminta suatu langkah interim di bawah bab-bab 15(8)(a), (b) dan (c) hendaklah memuaskan hati tribunal timbangtara bahawa —

(a) kerosakan yang tidak dapat diganti dengan secukupnya dengan suatu award gantirugi mungkin berlaku jika langkah itu tidak diperintahkan, dan kerosakan tersebut sebahagian besarnya melebihi kerosakan yang mungkin berlaku kepada pihak yang terhadapnya langkah itu diarahkan jika langkah itu dibenarkan; dan

(b) terdapat kemungkinan yang munasabah bahawa pihak yang meminta akan berjaya mengikut merit tuntutan itu. Keputusan kemungkinan ini tidaklah menjejaskan budibicara tribunal timbangtara dalam membuat sebarang keputusan yang kemudiannya.

(2) Berhubung dengan suatu permintaan bagi suatu langkah interim di bawah bab 15(8)(d), kehendak-kehendak dalam bab-bab 15(8)(a) dan (b) hendaklah dikenakan hanya setakat yang dianggap bersesuaian oleh tribunal timbangtara.

Permohonan bagi perintah permulaan dan syarat-syarat bagi membenarkan perintah permulaan.

17. (1) Melainkan jika dipersetujui selainnya oleh pihak-pihak itu, suatu pihak boleh, tanpa notis kepada mana-mana pihak lain, membuat suatu permintaan bagi suatu langkah interim berserta dengan suatu permohonan bagi suatu perintah permulaan yang mengarahkan suatu pihak supaya tidak menggagalkan tujuan langkah interim yang diminta itu.

(2) Tribunal timbangtara boleh membenarkan suatu perintah permulaan dengan syarat ia menganggap bahawa pendedahan awal permintaan bagi langkah interim itu kepada pihak yang terhadapnya ia diarahkan berisiko menggagalkan tujuan langkah itu.

(3) Syarat-syarat yang ditakrifkan di bawah bab 16(1) dikenakan kepada sebarang perintah permulaan, dengan syarat bahawa kerosakan yang akan ditaksir di bawah perenggan (a) cerai itu, adalah kerosakan yang mungkin berlaku dari perintah yang dibenarkan itu atau tidak.

Rejim tertentu bagi perintah permulaan.

18. (1) Sejurus selepas tribunal timbangtara membuat suatu keputusan berkaitan dengan suatu permohonan bagi suatu perintah permulaan, ia hendaklah memberi notis kepada semua pihak mengenai permintaan bagi langkah interim, permohonan bagi perintah permulaan itu, perintah permulaan, jika ada, dan semua perhubungan lain, termasuk dengan menyatakan isi kandungan apa-apa perhubungan lisan, di antara mana-mana pihak dan tribunal timbangtara berkenaan dengannya.

(2) Pada masa yang sama, tribunal timbangtara hendaklah memberi peluang kepada mana-mana pihak yang terhadapnya suatu perintah permulaan diarahkan untuk mengemukakan kesnya pada masa seawal-awalnya yang boleh.

(3) Tribunal timbangtara hendaklah memutuskan dengan segera mengenai sebarang bantahan terhadap perintah permulaan itu.

(4) Suatu perintah permulaan hendaklah tamat tempohnya selepas 20 hari dari tarikh ia dikeluarkan oleh tribunal timbangtara. Walau bagaimanapun, tribunal timbangtara boleh mengeluarkan suatu langkah interim yang menerimapakai atau mengubahsuai perintah permulaan itu, selepas pihak yang terhadapnya perintah permulaan itu diarahkan telah diberikan notis dan peluang untuk mengemukakan kesnya.

(5) Suatu perintah permulaan hendaklah terikat kepada pihak-pihak itu tetapi tidak boleh tertakluk kepada penguatkuasaan oleh sesebuah mahkamah. Perintah permulaan tersebut tidak menjadi suatu award.

Pengubahsuaian, penggantungan atau penamatan.

19. Tribunal timbangtara boleh mengubahsuai, menggantung atau menamatkan suatu langkah interim atau suatu perintah permulaan yang telah dibenarkan olehnya, atas permohonan mana-mana pihak atau, dalam hal keadaan yang luar biasa dan atas notis terlebih dahulu kepada pihak-pihak itu, dengan daya usahanya sendiri.

Pemberian jaminan.

20. (1) Tribunal timbangtara boleh menghendaki pihak yang meminta suatu langkah interim untuk memberi jaminan yang bersesuaian berhubung dengan langkah tersebut.

(2) Tribunal timbangtara akan menghendaki pihak yang memohon bagi suatu perintah permulaan untuk memberi jaminan berhubung dengan perintah itu melainkan jika dianggapnya tidak bersesuaian atau tidak perlu berbuat demikian.

Pendedahan.

21. (1) Tribunal timbangtara boleh menghendaki mana-mana pihak untuk mendedahkan dengan segera sebarang perubahan penting dalam hal keadaan yang pada asasnya langkah itu diminta atau dibenarkan.

(2) Pihak yang memohon bagi suatu perintah permulaan hendaklah mendedahkan kepada tribunal timbangtara semua hal keadaan yang mungkin berkaitan dengan keputusan tribunal timbangtara sama ada untuk membenarkan atau mengekalkan perintah tersebut, dan kewajipan tersebut hendaklah diteruskan sehingga pihak yang terhadapnya perintah itu telah diminta ada mempunyai peluang untuk mengemukakan kesnya, dan selepas itu cerai (1) hendaklah dikenakan.

Kos dan gantirugi.

22. Pihak yang meminta suatu langkah interim atau memohon bagi suatu perintah permulaan hendaklah bertanggung bagi sebarang kos dan gantirugi yang disebabkan oleh langkah atau perintah tersebut kepada mana-mana pihak jika tribunal timbangtara memutuskan kemudiannya bahawa, dalam hal keadaan itu, langkah dan perintah itu tidak patut dibenarkan. Tribunal timbangtara boleh mengaward kos dan gantirugi pada sebarang perkara dalam masa prosiding itu.

Saksi-saksi boleh dipanggil dengan sepina.

23. (1) Mana-mana pihak dalam suatu perjanjian timbangtara boleh mengeluarkan suatu sepina untuk memberi keterangan atau untuk mengemukakan dokumen.

(2) Mahkamah Tinggi boleh memerintahkan bahawa suatu sepina untuk memberi keterangan atau untuk mengemukakan dokumen hendaklah dikeluarkan bagi memaksa kehadiran di hadapan suatu tribunal timbangtara seseorang saksi di mana sahaja saksi itu berada di dalam Negara Brunei Darussalam.

(3) Mahkamah Tinggi boleh juga mengeluarkan suatu perintah di bawah bab 32(1) dari Akta Penjara (Penggali 51) untuk membawa seseorang banduan bagi pemeriksaan di hadapan suatu tribunal timbangtara.

(4) Tiada sesiapa pun boleh dipaksa di bawah mana-mana sepina itu untuk mengemukakan apa-apa dokumen yang dia tidak boleh dipaksa untuk mengemukakannya dalam perbicaraan sesuatu tindakan.

Undang-undang timbangtara selain dari Undang-Undang Model.

24. (1) Jika pihak-pihak dalam suatu perjanjian timbangtara, sama ada dibuat sebelum atau selepas permulaan kuatkuasa Perintah ini, telah bersetuju dengan nyata sama ada —

(a) bahawa Undang-Undang Model atau Bahagian ini tidak boleh dikenakan kepada timbangtara; atau

(b) bahawa Perintah Timbangtara, 2009 atau Akta Timbangtara yang dimansuhkan (Penggal 173) (jika berkenaan) hendaklah dikenakan kepada timbangtara,

maka, Undang-Undang Model dan juga Bahagian ini tidak boleh dikenakan kepada timbangtara itu tetapi Perintah Timbangtara, 2009 atau Akta Timbangtara yang dimansuhkan (Penggal 173) (jika berkenaan) hendaklah dikenakan kepada timbangtara itu.

(2) Bagi mengelakkan keraguan, suatu peruntukan dalam suatu perjanjian timbangtara yang menyebut atau menerima-pakai sebarang aturan timbangtara tidaklah dengan sendirinya mencukupi untuk mengecualikan penganan Undang-Undang Model atau Bahagian ini kepada timbangtara yang berkenaan.

Penganan aturan-aturan timbangtara.

25. (1) Adalah dengan ini diisytiharkan bagi mengelakkan keraguan bahawa suatu peruntukan aturan-aturan timbangtara yang dipersetujui atau diterima-pakai oleh pihak-pihak itu, sama ada dibuat sebelum atau selepas bermulanya timbangtara, hendaklah dikenakan dan dikuatkuasakan setakat mana peruntukan tersebut tidak bertentangan dengan sebarang peruntukan Undang-Undang Model atau Bahagian ini yang tidak boleh dikurangkan oleh pihak-pihak itu.

(2) Tanpa menjejaskan ceraiian (1), ceraiian-ceraiian (3) hingga (6) hendaklah dikenakan bagi maksud-maksud untuk menentukan sama ada suatu peruntukan aturan-aturan timbangtara bertentangan dengan sebarang peruntukan Undang-Undang Model atau Bahagian ini.

(3) Suatu peruntukan aturan-aturan timbangtara tidak bertentangan dengan Undang-Undang Model atau Bahagian ini hanya kerana ia mengadakan peruntukan bagi sesuatu perkara di mana Undang-Undang Model dan Bahagian ini tidak disebut.

(4) Aturan-aturan timbangtara tidak bertentangan dengan Undang-Undang Model atau Bahagian ini hanya kerana aturan-aturan itu tidak menyebut mengenai sesuatu perkara yang diliputi oleh sebarang peruntukan Undang-Undang Model atau Bahagian ini.

(5) Suatu peruntukan aturan-aturan timbangtara tidak bertentangan dengan Undang-Undang Model atau Bahagian ini hanya kerana ia mengadakan peruntukan bagi sesuatu perkara yang diliputi oleh suatu peruntukan Undang-Undang Model atau Bahagian ini yang membenarkan pihak-pihak itu untuk membuat penyusunan mereka sendiri dengan perjanjian tetapi dikenakan sekiranya perjanjian tersebut tidak ada.

(6) Pihak-pihak itu boleh membuat penyusunan yang disebut dalam cerai (5) dengan memersetujui aturan-aturan timbangtara yang dikenakan atau diterima-pakai atau dengan mengadakan apa-apa cara lain yang menurutnya sesuatu perkara itu boleh diputuskan.

(7) Dalam bab ini dan bab 24, "aturan-aturan timbangtara" bermakna aturan-aturan timbangtara yang dipersetujui atau diterima-pakai oleh pihak-pihak itu, termasuk aturan-aturan timbangtara suatu institusi atau pertubuhan.

Lantikan pendamai.

26. (1) Jika suatu perjanjian mengadakan peruntukan bagi lantikan seorang pendamai oleh seseorang yang bukan salah satu pihak itu dan orang itu enggan membuat lantikan itu atau tidak membuatnya dalam masa yang dinyatakan dalam perjanjian itu atau, jika masa tidak dinyatakan, dalam tempoh masa yang munasabah yang diminta oleh mana-mana pihak dalam perjanjian itu untuk membuat lantikan tersebut, Presiden Persatuan Timbangtara Negara Brunei Darussalam pada masa itu boleh, atas permohonan mana-mana pihak dalam perjanjian itu, melantik seorang pendamai yang akan mempunyai kuasa-kuasa yang sama untuk bertindak dalam prosiding pendamaian seolah-olah dia telah dilantik menurut terma-terma perjanjian itu.

(2) Ketua Hakim boleh, dengan pemberitahuan yang disiarkan dalam *Warta Kerajaan*, melantik mana-mana orang lain untuk menjalankan kuasa-kuasa Presiden Persatuan Timbangtara Negara Brunei Darussalam di bawah cerai (1).

(3) Jika suatu perjanjian timbangtara mengadakan peruntukan bagi lantikan seorang pendamai dan mengadakan peruntukan selanjutnya bahawa orang yang dilantik itu hendaklah bertindak sebagai seorang penimbangtara sekiranya prosiding pendamaian gagal menghasilkan suatu penyelesaian yang boleh diterima oleh pihak-pihak itu —

(a) tiada bantahan boleh diterima terhadap lantikan orang itu sebagai seorang penimbangtara, atau terhadap perjalanan prosiding timbangtaranya, hanya atas alasan bahawa dia telah bertindak dahulunya sebagai seorang pendamai berhubung dengan beberapa atau semua perkara yang disebut dalam timbangtara itu;

(b) jika orang itu enggan bertindak sebagai seorang penimbangtara, mana-mana orang lain yang dilantik sebagai seorang penimbangtara tidaklah dikehendaki terlebih dahulu untuk bertindak sebagai seorang pendamai melainkan jika suatu tujuan yang bertentangan terdapat dalam perjanjian timbangtara itu.

(4) Melainkan jika suatu tujuan yang bertentangan terdapat di dalamnya, suatu perjanjian yang mengadakan peruntukan bagi lantikan seorang pendamai hendaklah dianggap mengandungi suatu peruntukan bahawa sekiranya prosiding pendamaian gagal menghasilkan suatu penyelesaian yang boleh diterima oleh pihak-pihak itu dalam masa 4 bulan, atau suatu tempoh yang lebih panjang sebagaimana yang mungkin dipersetujui oleh pihak-pihak itu, dari tarikh lantikan pendamai itu atau, jika dia dilantik atas nama dalam perjanjian itu, dari menerima pemberitahuan bertulis olehnya mengenai adanya suatu pertikaian, maka prosiding pendamaian itu hendaklah ditamatkan selepas itu.

(5) Bagi maksud-maksud bab ini dan bab ini 27 —

(a) sebarang sebutan kepada "pendamai" termasuk suatu sebutan kepada mana-mana orang yang bertindak sebagai seorang pengantara;

(b) sebarang sebutan kepada "prosiding pendamaian" termasuk suatu sebutan kepada prosiding pengantaraan.

Kuasa penimbangtara untuk bertindak sebagai pendamai.

27. (1) Jika semua pihak dalam sebarang prosiding timbangtara bersetuju secara bertulis dan selagi tiada pihak menarik balik persetujuannya secara bertulis, seseorang penimbangtara atau pengadil boleh bertindak sebagai seorang pendamai.

(2) Seseorang penimbangtara atau pengadil yang bertindak sebagai pendamai —

(a) boleh berhubung dengan pihak-pihak dalam prosiding timbangtara secara bersama atau berasingan; dan

(b) hendaklah menyifatkan maklumat yang diperolehi olehnya daripada suatu pihak dalam prosiding timbangtara sebagai sulit, melainkan jika pihak itu bersetuju selainnya atau melainkan jika ceraian (3) dikenakan.

(3) Jika maklumat sulit diperolehi oleh seseorang penimbangtara atau pengadil daripada suatu pihak dalam prosiding timbangtara semasa prosiding pendamaian dan prosiding itu ditamatkan tanpa pihak-pihak itu mencapai persetujuan bagi menyelesaikan pertikaian mereka, penimbangtara atau pengadil itu hendaklah sebelum menyambung semula prosiding timbangtara

mendedahkan kepada semua pihak lain dalam prosiding timbangtara seberapa banyak maklumat yang dianggapnya penting kepada prosiding timbangtara.

(4) Tiada bantahan boleh diterima terhadap perjalanan prosiding timbangtara oleh mana-mana orang semata-mata atas alasan bahawa dia telah bertindak dahulunya sebagai seorang pendamai menurut bab ini.

Award dengan persetujuan.

28. Jika pihak-pihak dalam suatu perjanjian timbangtara mencapai persetujuan bagi menyelesaikan pertikaian mereka dan tribunal timbangtara telah merekodkan terma-terma penyelesaian dalam bentuk suatu award timbangtara atas terma-terma yang dipersetujui menurut Perkara 30 dari Undang-Undang Model, award itu —

(a) hendaklah disifatkan sebagai suatu award mengenai suatu perjanjian timbangtara; dan

(b) boleh, dengan kebenaran Mahkamah Tinggi, dikuatkuasakan mengikut cara yang sama dengan suatu penghakiman atau perintah dengan kesan yang sama dan, jika kebenaran diberikan demikian, penghakiman boleh dicatatkan mengikut terma-terma award itu.

Penguatkuasaan award.

29. Suatu award mengenai suatu perjanjian timbangtara boleh, dengan kebenaran Mahkamah Tinggi, dikuatkuasakan mengikut cara yang sama dengan suatu penghakiman atau perintah dengan kesan yang sama dan, jika kebenaran diberikan demikian, penghakiman boleh dicatatkan mengikut terma-terma award itu.

Award dibuat mengenai isu-isu yang berlainan.

30. (1) Melainkan jika dipersetujui selainnya oleh pihak-pihak itu, tribunal timbangtara boleh membuat lebih dari satu award pada masa-masa yang berlainan semasa prosiding timbangtara mengenai aspek-aspek yang berlainan bagi perkara-perkara yang akan diputuskan.

(2) Tribunal timbangtara boleh, secara khusus, membuat suatu award berkenaan dengan —

(a) suatu isu yang menyentuh keseluruhan tuntutan; atau

(b) hanya sebahagian dari tuntutan, tuntutan balas atau tuntutan silang, yang dikemukakan kepadanya untuk diputuskan.

(3) Jika tribunal timbangtara membuat suatu award di bawah bab ini, ia hendaklah menyatakan dalam awardnya, isu itu, tuntutan atau sebahagian dari suatu tuntutan, yang menjadi hal-perkara award itu.

Kesan award.

31. (1) Suatu award yang dibuat oleh tribunal timbangtara menurut suatu perjanjian timbangtara adalah muktamad dan terikat kepada pihak-pihak itu dan kepada mana-mana orang yang menuntut melalui atau di bawahnya dan boleh disandarkan oleh mana-mana pihak sebagai pembelaan, tolakan atau pun selainnya dalam sebarang prosiding dalam mana-mana mahkamah yang mempunyai bidang kuasa yang layak.

(2) Kecuali sebagaimana yang diperuntukkan dalam Perkara-Perkara 33 dan 34(4) dari Undang-Undang Model, apabila suatu award dibuat, termasuk suatu award yang dibuat menurut bab 30, tribunal timbangtara tidak boleh mengubah, meminda, membetulkan, mengkaji semula, menambah atau membatalkan award itu.

(3) Bagi maksud-maksud cerai (2), suatu award dibuat apabila award itu telah ditandatangani dan diserahkan menurut Perkara 31 dari Undang-Undang Model.

(4) Bab ini tidaklah menjejaskan hak seseorang untuk mencabar award itu dengan sebarang proses rayuan atau kajian semula timbangtara yang tersedia ada atau menurut peruntukan-peruntukan Perintah ini dan Undang-Undang Model.

Faedah ke atas award.

32. Jika suatu award mengarahkan supaya suatu jumlah wang dibayar, jumlah wang itu hendaklah, melainkan jika award itu mengarahkan selainnya, dikenakan faedah mulai dari tarikh award itu dan pada kadar yang sama dengan suatu hutang penghakiman.

Penetapan kos.

33. (1) Sebarang kos yang diarahkan oleh suatu award untuk dibayar hendaklah, melainkan jika award itu mengarahkan selainnya, ditetapkan oleh penimbangtara.

(2) Melainkan jika bayaran tribunal timbangtara telah ditetapkan dengan suatu persetujuan bertulis atau persetujuan tersebut telah mengadakan peruntukan bagi penentuan bayaran oleh seseorang atau sesebuah institusi yang dipersetujui oleh pihak-pihak itu, mana-mana pihak dalam timbangtara boleh menghendaki supaya bayaran tersebut ditetapkan oleh penimbangtara.

(3) Suatu perakuan yang ditandatangani oleh penimbangtara mengenai amaun kos atau bayaran yang ditetapkan hendaklah menjadi sebahagian dari award tribunal timbangtara.

(4) Ketua Hakim boleh, dengan pemberitahuan yang disiarkan dalam *Warta Kerajaan*, melantik mana-mana orang lain untuk menjalankan kuasa bagi menetapkan kos di bawah cerai (1).

Prosiding hendaklah didengar kecuali dalam mahkamah terbuka.

34. Prosiding di bawah Perintah ini dalam mana-mana mahkamah hendaklah, atas permohonan mana-mana pihak dalam prosiding itu, didengar kecuali dalam mahkamah terbuka.

Sekatan ke atas membuat laporan prosiding yang didengar kecuali dalam mahkamah terbuka.

35. (1) Bab ini hendaklah dikenakan kepada prosiding di bawah Perintah ini dalam mana-mana mahkamah yang didengar kecuali dalam mahkamah terbuka.

(2) Sesebuah mahkamah yang mendengar sebarang prosiding yang dikenakan bab ini hendaklah, atas permohonan mana-mana pihak dalam prosiding itu, memberi arahan tentang sama ada apa-apa maklumat dan, jika demikian, maklumat apa berhubung dengan prosiding boleh disiarkan.

(3) Sesebuah mahkamah tidak boleh memberi suatu arahan di bawah cerai (2) yang membenarkan maklumat disiarkan melainkan jika —

(a) semua pihak dalam prosiding itu bersetuju bahawa maklumat tersebut boleh disiarkan; atau

(b) mahkamah itu berpuashati bahawa maklumat tersebut, jika disiarkan menurut arahan sebagaimana yang mungkin diberikan olehnya, tidak akan mendedahkan apa-apa perkara, termasuk identiti mana-mana pihak dalam prosiding itu, bahawa mana-mana pihak dalam prosiding itu ingin dengan munasabah terus dirahsiakan.

(4) Dengan tidak menghiraukan cerai (3), jika sesebuah mahkamah memberi alasan keputusan bagi suatu penghakiman berkaitan dengan prosiding yang dikenakan bab ini dan berpendapat penghakiman itu mempunyai kepentingan undang-undang yang utama, mahkamah itu hendaklah mengarahkan bahawa laporan penghakiman itu boleh disiarkan dalam laporan undang-undang dan terbitan profesional tetapi, jika mana-mana pihak dalam prosiding itu ingin dengan munasabah menyembunyikan apa-apa perkara, termasuk fakta bahawa dia adalah pihak tersebut, mahkamah itu hendaklah —

(a) memberi arahan tentang tindakan yang akan diambil untuk menyembunyikan perkara itu dalam laporan tersebut; dan

(b) jika ia berpendapat bahawa suatu laporan yang disiarkan menurut arahan yang diberikan di bawah perenggan (a) mungkin mendedahkan perkara itu, mengarahkan bahawa tiada laporan boleh disiarkan sehingga selepas tamatnya tempoh tersebut, tidak melebihi 10 tahun, sebagaimana yang dianggapnya bersesuaian.

Mahkamah boleh mengetepikan award.

36. Dengan tidak menghiraukan Perkara 34(1) dari Undang-Undang Model, Mahkamah Tinggi boleh, selain dari alasan yang dinyatakan dalam Perkara 34(2) dari Undang-Undang Model, mengetepikan award tribunal timbangtara jika —

(a) pembuatan award itu telah didorong atau terjejas oleh penipuan atau rasuah; atau

(b) pelanggaran aturan-aturan keadilan asasi berlaku berhubung dengan pembuatan award yang telah menjejaskan hak mana-mana pihak.

Liabiliti penimbangtara.

37. Seseorang penimbangtara tidaklah bertanggungjawab terhadap —

(a) kecuaiannya berkaitan dengan apa-apa yang dilakukan atau ditinggalkan daripada dilakukan atas sifat penimbangtara; dan

(b) apa-apa kesilapan undang-undang, fakta atau prosedur yang dibuat semasa menjalankan prosiding timbangtara atau dalam membuat suatu award timbangtara.

Kekebalan pihak berkuasa yang melantik dan institusi timbangtara dll.

38. (1) Pihak berkuasa yang melantik, atau suatu institusi timbangtara atau institusi lain atau orang yang ditetapkan atau diminta oleh pihak-pihak itu untuk melantik atau menamakan seorang penimbangtara, tidaklah bertanggungjawab terhadap apa-apa yang dilakukan atau ditinggalkan daripada dilakukan dalam melaksanakan atau dikatakan dalam melaksanakan tugas itu melainkan jika perbuatan atau peninggalan itu dibuktikan telah dilakukan dengan niat jahat.

(2) Pihak berkuasa yang melantik, atau suatu institusi timbangtara atau institusi lain atau orang yang melantik atau menamakan seorang penimbangtara, tidaklah bertanggungjawab, hanya kerana telah melantik atau menamakannya, terhadap apa-apa yang dilakukan atau ditinggalkan daripada dilakukan oleh

penimbangtara itu, pekerja atau ejennya dalam melaksanakan atau dikatakan dalam melaksanakan tugasnya sebagai penimbangtara.

(3) Bab ini hendaklah dikenakan kepada seseorang pekerja atau ejen pihak berkuasa yang melantik atau suatu institusi timbangtara atau institusi lain atau orang sebagaimana ia dikenakan kepada pihak berkuasa yang melantik, institusi atau orang itu sendiri.

Peruntukan-peruntukan peralihan bagi Bahagian ini.

39. (1) Bahagian ini tidak boleh dikenakan berkenaan dengan suatu timbangtara antarabangsa di antara pihak-pihak dalam suatu perjanjian timbangtara yang dimulakan sebelum permulaan kuatkuasa Perintah ini melainkan jika pihak-pihak itu telah (sama ada dalam perjanjian itu atau dalam sebarang dokumen bertulis lain) bersetuju selainnya.

(2) Tertakluk kepada cerai (1), jika prosiding timbangtara dimulakan sebelum permulaan kuatkuasa Perintah ini, undang-undang yang mengawal perjanjian timbangtara dan timbangtara itu adalah undang-undang yang sepatutnya dikenakan jika Perintah ini belum dibuat.

(3) Dalam sebarang undang-undang bertulis, perjanjian bertulis atau dokumen lain, suatu sebutan kepada timbangtara di bawah Perintah Timbangtara, 2009 hendaklah, setakat mana yang berkaitan dan melainkan jika terdapat tujuan yang bertentangan, ditafsirkan sebagai termasuk suatu sebutan kepada timbangtara di bawah Perintah ini.

(4) Bagi maksud-maksud bab ini, prosiding timbangtara akan dianggap sebagai telah mula berjalan kuatkuasanya pada tarikh responden menerima suatu permintaan bagi pertikaian itu dirujuk kepada timbangtara, atau, jika pihak-pihak itu telah bersetuju secara bertulis bahawa mana-mana tarikh lain akan dianggap sebagai tarikh bermulanya prosiding timbangtara, maka pada tarikh itu.

(5) Tiada sebarang apa pun dalam Perintah ini boleh menjejaskan sebarang prosiding berkenaan dengan timbangtara yang telah dimulakan dalam mana-mana mahkamah sebelum permulaan kuatkuasa Perintah ini.

BAHAGIAN III

AWARD ASING

Tafsiran Bahagian III.

40. (1) Dalam Bahagian ini, melainkan jika maksudnya berkehendakkan makna yang lain —

"award timbangtara" mempunyai makna sama seperti dalam Konvensyen;

"perjanjian timbangtara" bermakna suatu jenis perjanjian secara bertulis yang disebut dalam perenggan 1 Perkara II dari Konvensyen;

"Konvensyen" bermakna Konvensyen mengenai Pengiktirafan dan Penguatkuasaan Award Timbangtara Asing yang diterima-pakai pada 1958 oleh Persidangan mengenai Timbangtara Komersil Antarabangsa Bangsa-Bangsa Bersatu dalam mesyuaratnya yang kedua puluh empat, naskhahnya dalam bahasa Inggeris dinyatakan dalam Jadual Kedua;

"negara Konvensyen" bermakna sesebuah negara (selain dari Negara Brunei Darussalam) yang merupakan Negara Pejanji dalam makna Konvensyen;

"mahkamah" bermakna Mahkamah Tinggi;

"award asing" bermakna suatu award asing yang dibuat menurut suatu perjanjian timbangtara dalam wilayah sesebuah negara Konvensyen selain Negara Brunei Darussalam;

"perjanjian bertulis" termasuk suatu perjanjian yang terkandung dalam pertukaran surat, telegram, telefaksimile atau dalam suatu perhubungan dengan teleprinter.

(2) Dalam Bahagian ini, jika konteksnya membenarkan demikian, "penguatkuasaan", berkenaan dengan suatu award asing, termasuk pengiktirafan award itu sebagai mengikat bagi sebarang tujuan.

(3) Bagi maksud-maksud Bahagian ini, suatu badan korporat hendaklah dianggap sebagai biasanya bermastautin di sesebuah negara atau wilayah jika badan korporat itu diperbadankan atau mempunyai tempat perniagaannya yang utama di negara atau wilayah itu.

Pengenalan Bahagian III.

41. (1) Bahagian ini hendaklah dikenakan kepada perjanjian timbangtara yang dibuat sebelum tarikh permulaan kuatkuasa Perintah ini sebagaimana ia dikenakan kepada perjanjian timbangtara yang dibuat pada atau selepas tarikh itu.

(2) Bahagian ini tidak boleh dikenakan kepada award asing yang dibuat sebelum 23 Oktober, 1996.

Pengiktirafan dan penguatkuasaan award asing.

42. (1) Negara Brunei Darussalam hanya akan mengenakan Konvensyen untuk mengiktiraf dan menguatkuasakan award asing yang dibuat dalam wilayah negara Konvensyen lain yang mengiktiraf dan akan menguatkuasakan award yang dibuat di Negara Brunei Darussalam.

(2) Tertakluk kepada Bahagian ini, suatu award asing boleh dikuatkuasakan dalam sesebuah mahkamah sama ada melalui tindakan atau mengikut cara yang sama dengan suatu award penimbangtara yang dibuat di Negara Brunei Darussalam adalah boleh dikuatkuasakan di bawah bab 31.

(3) Sebarang award asing yang boleh dikuatkuasakan di bawah cerai (1) hendaklah diiktiraf sebagai terikat bagi segala maksud kepada orang-orang yang di antara mereka award asing itu dibuat dan boleh disandarkan dengan sewajarnya oleh mana-mana pihak itu sebagai pembelaan, tolakan atau pun selainnya dalam sebarang prosiding undang-undang di Negara Brunei Darussalam.

Keterangan.

43. (1) Dalam sebarang prosiding di mana seseorang itu bertujuan untuk menguatkuasakan suatu award asing menurut Bahagian ini, dia hendaklah mengemukakan kepada mahkamah —

(a) award asal yang sempurna disahkan atau satu salinannya yang sempurna diperakui;

(b) perjanjian timbangtara asal yang di bawahnya award itu dikatakan telah dibuat, atau satu salinannya yang sempurna diperakui; dan

(c) jika award atau perjanjian itu adalah dalam suatu bahasa asing, terjemahannya dalam bahasa Inggeris, yang sempurna diperakui dalam bahasa Inggeris sebagai terjemahan yang betul oleh seorang penterjemah bersumpah atau penterjemah rasmi atau oleh seorang wakil diplomatik atau wakil konsul di negara di mana award itu dibuat.

(2) Suatu dokumen yang dikemukakan kepada sesebuah mahkamah menurut bab ini hendaklah, apabila dikemukakan sahaja, diterima oleh mahkamah itu sebagai keterangan *prima facie* mengenai perkara-perkara yang disebut dalam dokumen itu.

Penolakan penguatkuasaan.

44. (1) Dalam sebarang prosiding di mana penguatkuasaan suatu award asing dipohonkan menurut Bahagian ini, pihak yang terhadapnya penguatkuasaan itu dipohonkan boleh meminta supaya penguatkuasaan itu ditolak, dan penguatkuasaan dalam sebarang hal yang disebutkan dalam cerai-an-cerai-an (2) dan (4) boleh ditolak tetapi tidak dengan cara lain.

(2) Sesebuah mahkamah yang diminta itu boleh menolak penguatkuasaan suatu award asing jika orang yang terhadapnya penguatkuasaan itu dipohonkan membuktikan sehingga memuaskan hati mahkamah itu bahawa —

(a) suatu pihak dalam perjanjian timbangtara yang menurutnya award itu dibuat berada, di bawah undang-undang yang dikenakan kepadanya, dalam sesuatu ketiadaupayaan pada masa apabila perjanjian itu dibuat;

(b) perjanjian timbangtara tidak sah di bawah undang-undang yang kepadanya pihak-pihak itu tertakluk atau, sekiranya apa-apa tanda tidak ada dalam hal itu, di bawah undang-undang negara di mana award itu dibuat;

(c) dia tidak diberikan notis yang sepatutnya mengenai lantikan penimbangtara atau prosiding timbangtara atau pun selainnya tidak berupaya mengemukakan kesnya dalam prosiding timbangtara;

(d) tertakluk kepada cerai-an (3), award itu berhubungan dengan suatu perselisihan yang tidak dijangkakan oleh, atau tidak termasuk di bawah terma-terma, pengemukaan kepada timbangtara atau mengandungi suatu keputusan mengenai perkara di luar skop pengemukaan kepada timbangtara;

(e) komposisi pihak berkuasa timbangtara atau prosedur timbangtara tidak menurut perjanjian pihak-pihak itu atau, sekiranya perjanjian itu tidak ada, tidak menurut undang-undang negara di mana timbangtara itu dijalankan; atau

(f) award itu belum lagi menjadi terikat kepada pihak-pihak dalam award timbangtara atau telah diketepikan atau digantung oleh pihak berkuasa yang layak di negara di mana, atau yang di bawah undang-undangannya, award itu dibuat.

(3) Apabila suatu award asing yang disebut dalam cerai (2)(d) mengandungi keputusan mengenai perkara-perkara yang tidak dikemukakan kepada timbangtara tetapi keputusan itu boleh diasingkan dari keputusan mengenai perkara-perkara yang dikemukakan kepada timbangtara, award itu boleh dikuatkuasakan setakat mana ia mengandungi keputusan mengenai perkara-perkara yang dikemukakan itu.

(4) Dalam sebarang prosiding di mana penguatkuasaan suatu award asing dipohonkan menurut Bahagian ini, mahkamah boleh menolak penguatkuasaan award itu jika ia mendapati bahawa —

(a) hal perkara perselisihan di antara pihak-pihak dalam award itu tidak dapat diselesaikan dengan timbangtara di bawah undang-undang Negara Brunei Darussalam; atau

(b) penguatkuasaan award itu adalah bertentangan dengan dasar awam Negara Brunei Darussalam.

(5) Jika, dalam sebarang prosiding di mana penguatkuasaan suatu award asing dipohonkan menurut Bahagian ini, mahkamah berpuas hati bahawa suatu permohonan bagi menyetepikan atau bagi menggantung award itu telah dibuat kepada pihak berkuasa yang layak di negara di mana, atau yang di bawah undang-undangnya, award itu dibuat, mahkamah boleh —

(a) jika dianggapnya patut untuk berbuat demikian, menangguhkan prosiding atau, mengikut mana yang berkenaan, sebanyak mana dari prosiding yang berkaitan dengan award itu; dan

(b) atas permohonan pihak yang bertujuan untuk menguatkuasakan award itu, memerintahkan supaya pihak yang satu lagi memberikan jaminan yang sesuai.

Negara Konvensyen.

45. (1) Jika Peguam Negara dengan suatu perintah yang disiarkan dalam *Warta Kerajaan* telah mengisytiharkan bahawa mana-mana Negara yang dinyatakan dalam perintah itu adalah sebuah negara Konvensyen, ia adalah, selagi berkuatkuasa, keterangan mengenai fakta itu.

(2) Bagi maksud-maksud Bahagian ini, suatu perakuan yang ditandatangani oleh Peguam Negara yang menyatakan bahawa sesebuah Negara yang dinyatakan dalam perakuan itu tetapi tidak dinyatakan dalam sebarang perintah yang dibuat di bawah cerai (1) yang berkuatkuasa adalah, atau pada suatu masa yang dinyatakan dalam perakuan itu pernah menjadi, sebuah negara Konvensyen hendaklah, apabila dikemukakan sahaja, menjadi keterangan *prima facie* mengenai fakta itu.

Penguatkuasaan award di bawah peruntukan-peruntukan lain undang-undang.

46. (1) Tiada sebarang apa pun dalam Bahagian ini boleh menjejaskan hak mana-mana orang untuk menguatkuasakan suatu award timbangtara kecuali sebagaimana yang diperuntukkan dalam Bahagian ini.

(2) Dengan tidak menghiraukan bab 4 dari Akta Penguatkuasaan Timbal Balik Penghakiman Asing (Panggal 177), jika suatu award asing boleh dikuatkuasakan di bawah Bahagian ini dan juga boleh didaftarkan sebagai suatu penghakiman di bawah Akta itu, prosiding untuk menguatkuasakan award itu di bawah Bahagian ini boleh dimulakan dengan hak untuk mendapatkan balik sebarang kos prosiding, melainkan jika diperintahkan selainnya oleh mahkamah.

BAHAGIAN IV

AM

Kerajaan hendaklah terikat.

47. Perintah ini hendaklah dikenakan kepada sebarang timbangtara di mana Kerajaan menjadi suatu pihak.

Aturan-Aturan Mahkamah.

48. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan Perintah ini, Ketua Hakim boleh, dengan titah perkenan Kebawah Duli Yang Maha Mulia Paduka Seri Baginda Sultan dan Yang Di-Pertuan membuat Aturan-Aturan Mahkamah bagi mengawalselia amalan dan prosedur mana-mana mahkamah berkaitan dengan apa-apa perkara di bawah Perintah ini.

Kuasa yang membolehkan.

49. Kebawah Duli Yang Maha Mulia Paduka Seri Baginda Sultan dan Yang Di-Pertuan boleh dengan perintah membuat peruntukan-peruntukan sebagaimana yang mungkin pada pendapat Baginda diperlukan atau mustahak —

(a) bagi menguatkuasakan peruntukan-peruntukan Perintah ini;

(b) bagi maksud menyelaraskan peruntukan-peruntukan sebarang undang-undang bertulis yang lain (selain dari Perlembagaan Negara Brunei Darussalam) dengan peruntukan-peruntukan Perintah ini atau sebarang Aturan-Aturan Mahkamah lain yang dibuat di bawahnya.

UNCITRAL MODEL LAW ON INTERNATIONAL COMMERCIAL ARBITRATION

CHAPTER I

GENERAL PROVISIONS

*Article 1. Scope of application**

*Article headings are for reference purposes only and are not to be used for purposes of interpretation.

(1) This Law applies to international commercial* arbitration, subject to any agreement in force between this State and any other State or States.

*The term "commercial" should be given a wide interpretation so as to cover matters arising from all relationships of a commercial nature, whether contractual or not. Relationships of a commercial nature include, but are not limited to, the following transactions: any trade transaction for the supply or exchange of goods or services; distribution agreement; commercial representation or agency; factoring; leasing; construction of works; consulting; engineering; licensing; investment; financing; banking; insurance; exploitation agreement or concession; joint venture and other forms of industrial or business co-operation; carriage of goods or passengers by air, sea, rail or road.

(2) The provisions of this Law, except Articles 8, 9, 35 and 36, apply only if the place of arbitration is in the territory of this State.

(3) An arbitration is international if:

(a) the parties to an arbitration agreement have, at the time of the conclusion of that agreement, their places of business in different States; or

(b) one of the following places is situated outside the State in which the parties have their places of business:

(i) the place of arbitration if determined in, or pursuant to, the arbitration agreement;

(ii) any place where a substantial part of the obligations of the commercial relationship is to be performed or the place with which the subject-matter of the dispute is most closely connected; or

(c) the parties have expressly agreed that the subject-matter of the arbitration agreement relates to more than one country.

- (4) For the purposes of paragraph (3) of this Article:
- (a) if a party has more than one place of business, the place of business is that which has the closest relationship to the arbitration agreement;
 - (b) if a party does not have a place of business, reference is to be made to his habitual residence.
- (5) This Law shall not affect any other law of this State by virtue of which certain disputes may not be submitted to arbitration or may be submitted to arbitration only according to provisions other than those of this Law.

Article 2. Definitions and rules of interpretation

For the purposes of this Law:

- (a) "arbitration" means any arbitration whether or not administered by a permanent arbitral institution;
- (b) "arbitral tribunal" means a sole arbitrator or a panel of arbitrators;
- (c) "court" means a body or organ of the judicial system of a State;
- (d) where a provision of this Law, except Article 28, leaves the parties free to determine a certain issue, such freedom includes the right of the parties to authorise a third party, including an institution, to make that determination;
- (e) where a provision of this Law refers to the fact that the parties have agreed or that they may agree or in any other way refers to an agreement of the parties, such agreement includes any arbitration rules referred to in that agreement;
- (f) where a provision of this Law, other than in Articles 25(a) and 32(2)(a), refers to a claim, it also applies to a counter-claim, and where it refers to a defence, it also applies to a defence to such counter-claim.

Article 3. Receipt of written communications

- (1) Unless otherwise agreed by the parties:
- (a) any written communication is deemed to have been received if it is delivered to the addressee personally or if it is delivered at his place of business, habitual residence or mailing address; if none of these can be found after making a reasonable inquiry, a written communication is deemed to have been received if it is sent to the addressee's last-known place of business, habitual residence or mailing address by registered letter or any other means which provides a record of the attempt to deliver it;

(b) the communication is deemed to have been received on the day it is so delivered.

(2) The provisions of this Article do not apply to communications in court proceedings.

Article 4. Waiver of right to object

A party who knows that any provision of this Law from which the parties may derogate or any requirement under the arbitration agreement has not been complied with and yet proceeds with the arbitration without stating his objection to such non-compliance without undue delay or, if a time-limit is provided therefor, within such period of time, shall be deemed to have waived his right to object.

Article 5. Extent of court intervention

In matters governed by this Law, no court shall intervene except where so provided in this Law.

Article 6. Court or other authority for certain functions of arbitration assistance and supervision

The functions referred to in Articles 11(3), 11(4), 13(3), 14, 16(3) and 34(2) shall be performed by [Each State enacting this Model Law specifies the court, courts or, where referred to therein, other authority competent to perform these functions.]

CHAPTER II

ARBITRATION AGREEMENT

Article 7. Definition and form of arbitration agreement

(1) "Arbitration agreement" is an agreement by the parties to submit to arbitration all or certain disputes which have arisen or which may arise between them in respect of a defined legal relationship, whether contractual or not. An arbitration agreement may be in the form of an arbitration clause in a contract or in the form of a separate agreement.

(2) The arbitration agreement shall be in writing. An agreement is in writing if it is contained in a document signed by the parties or in an exchange of letters, telex, telegrams or other means of telecommunication which provide a record of the agreement, or in an exchange of statements of claim and defence in which the existence of an agreement is alleged by one party and not denied by another. The reference in a contract to a document containing an arbitration clause constitutes

an arbitration agreement provided that the contract is in writing and the reference is such as to make that clause part of the contract.

Article 8. Arbitration agreement and substantive claim before court

(1) A court before which an action is brought in a matter which is the subject of an arbitration agreement shall, if a party so requests not later than when submitting his first statement on the substance of the dispute, refer the parties to arbitration unless it finds that the agreement is null and void, inoperative or incapable of being performed.

(2) Where an action referred to in paragraph (1) of this Article has been brought, arbitral proceedings may nevertheless be commenced or continued, and an award may be made, while the issue is pending before the court.

Article 9. Arbitration agreement and interim measures by court

It is not incompatible with an arbitration agreement for a party to request, before or during arbitral proceedings, from a court an interim measure of protection and for a court to grant such measure.

CHAPTER III

COMPOSITION OF ARBITRAL TRIBUNAL

Article 10. Number of arbitrators

- (1) The parties are free to determine the number of arbitrators.
- (2) Failing such determination, the number of arbitrators shall be three.

Article 11. Appointment of arbitrators

- (1) No person shall be precluded by reason of his nationality from acting as an arbitrator, unless otherwise agreed by the parties.
- (2) The parties are free to agree on a procedure of appointing the arbitrator or arbitrators, subject to the provisions of paragraphs (4) and (5) of this Article.
- (3) Failing such agreement,
 - (a) in an arbitration with three arbitrators, each party shall appoint one arbitrator, and the two arbitrators thus appointed shall appoint the third arbitrator; if a party fails to appoint the arbitrator within thirty days of receipt of a request to do so from the other party, or if the two arbitrators fail to agree on the third arbitrator within thirty days of their appointment, the

appointment shall be made, upon request of a party, by the court or other authority specified in Article 6;

(b) in an arbitration with a sole arbitrator, if the parties are unable to agree on the arbitrator, he shall be appointed, upon request of a party, by the court or other authority specified in Article 6.

(4) Where, under an appointment procedure agreed upon by the parties,

(a) a party fails to act as required under such procedure; or

(b) the parties, or two arbitrators, are unable to reach an agreement expected of them under such procedure; or

(c) a third party, including an institution, fails to perform any function entrusted to it under such procedure,

any party may request the court or other authority specified in Article 6 to take the necessary measure, unless the agreement on the appointment procedure provides other means for securing the appointment.

(5) A decision on a matter entrusted by paragraph (3) or (4) of this Article to the court or other authority specified in Article 6 shall be subject to no appeal. The court or other authority, in appointing an arbitrator, shall have due regard to any qualifications required of the arbitrator by the agreement of the parties and to such considerations as are likely to secure the appointment of an independent and impartial arbitrator and, in the case of a sole or third arbitrator, shall take into account as well the advisability of appointing an arbitrator of a nationality other than those of the parties.

Article 12. Grounds for challenge

(1) When a person is approached in connection with his possible appointment as an arbitrator, he shall disclose any circumstances likely to give rise to justifiable doubts as to his impartiality or independence. An arbitrator, from the time of his appointment and throughout the arbitral proceedings, shall without delay disclose any such circumstances to the parties unless they have already been informed of them by him.

(2) An arbitrator may be challenged only if circumstances exist that give rise to justifiable doubts as to his impartiality or independence, or if he does not possess qualifications agreed to by the parties. A party may challenge an arbitrator appointed by him, or in whose appointment he has participated, only for reasons of which he becomes aware after the appointment has been made.

Article 13. Challenge procedure

(1) The parties are free to agree on a procedure for challenging an arbitrator, subject to the provisions of paragraph (3) of this Article.

(2) Failing such agreement, a party who intends to challenge an arbitrator shall, within fifteen days after becoming aware of the constitution of the arbitral tribunal or after becoming aware of any circumstance referred to in Article 12(2), send a written statement of the reasons for the challenge to the arbitral tribunal. Unless the challenged arbitrator withdraws from his office or the other party agrees to the challenge, the arbitral tribunal shall decide on the challenge.

(3) If a challenge under any procedure agreed upon by the parties or under the procedure of paragraph (2) of this Article is not successful, the challenging party may request, within thirty days after having received notice of the decision rejecting the challenge, the court or other authority specified in Article 6 to decide on the challenge, which decision shall be subject to no appeal; while such a request is pending, the arbitral tribunal, including the challenged arbitrator, may continue the arbitral proceedings and make an award.

Article 14. Failure or impossibility to act

(1) If an arbitrator becomes de jure or de facto unable to perform his functions or for other reasons fails to act without undue delay, his mandate terminates if he withdraws from his office or if the parties agree on the termination. Otherwise, if a controversy remains concerning any of these grounds, any party may request the court or other authority specified in Article 6 to decide on the termination of the mandate, which decision shall be subject to no appeal.

(2) If, under this Article or Article 13(2), an arbitrator withdraws from his office or a party agrees to the termination of the mandate of an arbitrator, this does not imply acceptance of the validity of any ground referred to in this Article or Article 12(2).

Article 15. Appointment of substitute arbitrator

Where the mandate of an arbitrator terminates under Articles 13 or 14 or because of his withdrawal from office for any other reason or because of the revocation of his mandate by agreement of the parties or in any other case of termination of his mandate, a substitute arbitrator shall be appointed according to the rules that were applicable to the appointment of the arbitrator being replaced.

CHAPTER IV**JURISDICTION OF ARBITRAL TRIBUNAL***Article 16. Competence of arbitral tribunal to rule on its jurisdiction*

(1) The arbitral tribunal may rule on its own jurisdiction, including any objections with respect to the existence or validity of the arbitration agreement. For that purpose, an arbitration clause which forms part of a contract shall be treated as an agreement independent of the other terms of the contract. A decision by the arbitral tribunal that the contract is null and void shall not entail ipso jure the invalidity of the arbitration clause.

(2) A plea that the arbitral tribunal does not have jurisdiction shall be raised not later than the submission of the statement of defence. A party is not precluded from raising such a plea by the fact that he has appointed, or participated in the appointment of, an arbitrator. A plea that the arbitral tribunal is exceeding the scope of its authority shall be raised as soon as the matter alleged to be beyond the scope of its authority is raised during the arbitral proceedings. The arbitral tribunal may, in either case, admit a later plea if it considers the delay justified.

(3) The arbitral tribunal may rule on a plea referred to in paragraph (2) of this Article either as a preliminary question or in an award on the merits. If the arbitral tribunal rules as a preliminary question that it has jurisdiction, any party may request, within thirty days after having received notice of that ruling, the court specified in Article 6 to decide the matter, which decision shall be subject to no appeal; while such a request is pending, the arbitral tribunal may continue the arbitral proceedings and make an award.

Article 17. Power of arbitral tribunal to order interim measures

Unless otherwise agreed by the parties, the arbitral tribunal may, at the request of a party, order any party to take such interim measure of protection as the arbitral tribunal may consider necessary in respect of the subject-matter of the dispute. The arbitral tribunal may require any party to provide appropriate security in connection with such measure.

CHAPTER V**CONDUCT OF ARBITRAL PROCEEDINGS***Article 18. Equal treatment of parties*

The parties shall be treated with equality and each party shall be given a full opportunity of presenting his case.

Article 19. Determination of rules of procedure

(1) Subject to the provisions of this Law, the parties are free to agree on the procedure to be followed by the arbitral tribunal in conducting the proceedings.

(2) Failing such agreement, the arbitral tribunal may, subject to the provisions of this Law, conduct the arbitration in such manner as it considers appropriate. The power conferred upon the arbitral tribunal includes the power to determine the admissibility, relevance, materiality and weight of any evidence.

Article 20. Place of arbitration

(1) The parties are free to agree on the place of arbitration. Failing such agreement, the place of arbitration shall be determined by the arbitral tribunal having regard to the circumstances of the case, including the convenience of the parties.

(2) Notwithstanding the provisions of paragraph (1) of this Article, the arbitral tribunal may, unless otherwise agreed by the parties, meet at any place it considers appropriate for consultation among its members, for hearing witnesses, experts or the parties, or for inspection of goods, other property or documents.

Article 21. Commencement of arbitral proceedings

Unless otherwise agreed by the parties, the arbitral proceedings in respect of a particular dispute commence on the date on which a request for that dispute to be referred to arbitration is received by the respondent.

Article 22. Language

(1) The parties are free to agree on the language or languages to be used in the arbitral proceedings. Failing such agreement, the arbitral tribunal shall determine the language or languages to be used in the proceedings. This agreement or determination, unless otherwise specified therein, shall apply to any written statement by a party, any hearing and any award, decision or other communication by the arbitral tribunal.

(2) The arbitral tribunal may order that any documentary evidence shall be accompanied by a translation into the language or languages agreed upon by the parties or determined by the arbitral tribunal.

Article 23. Statements of claim and defence

(1) Within the period of time agreed by the parties or determined by the arbitral tribunal, the claimant shall state the facts supporting his claim, the points at issue and the relief or remedy sought, and the respondent shall state his defence in respect of these particulars, unless the parties have otherwise agreed as to the

required elements of such statements. The parties may submit with their statements all documents they consider to be relevant or may add a reference to the documents or other evidence they will submit.

(2) Unless otherwise agreed by the parties, either party may amend or supplement his claim or defence during the course of the arbitral proceedings, unless the arbitral tribunal considers it inappropriate to allow such amendment having regard to the delay in making it.

Article 24. Hearings and written proceedings

(1) Subject to any contrary agreement by the parties, the arbitral tribunal shall decide whether to hold oral hearings for the presentation of evidence or for oral argument, or whether the proceedings shall be conducted on the basis of documents and other materials. However, unless the parties have agreed that no hearings shall be held, the arbitral tribunal shall hold such hearings at an appropriate stage of the proceedings, if so requested by a party.

(2) The parties shall be given sufficient advance notice of any hearing and of any meeting of the arbitral tribunal for the purposes of inspection of goods, other property or documents.

(3) All statements, documents or other information supplied to the arbitral tribunal by one party shall be communicated to the other party. Also any expert report or evidentiary document on which the arbitral tribunal may rely in making its decision shall be communicated to the parties.

Article 25. Default of a party

Unless otherwise agreed by the parties, if, without showing sufficient cause —

(a) the claimant fails to communicate his statement of claim in accordance with Article 23(1), the arbitral tribunal shall terminate the proceedings;

(b) the respondent fails to communicate his statement of defence in accordance with Article 23(1), the arbitral tribunal shall continue the proceedings without treating such failure in itself as an admission of the claimant's allegations;

(c) any party fails to appear at a hearing or to produce documentary evidence, the arbitral tribunal may continue the proceedings and make the award on the evidence before it.

Article 26. Expert appointed by arbitral tribunal

- (1) Unless otherwise agreed by the parties, the arbitral tribunal —
- (a) may appoint one or more experts to report to it on specific issues to be determined by the arbitral tribunal;
 - (b) may require a party to give the expert any relevant information or to produce, or to provide access to, any relevant documents, goods or other property for his inspection.
- (2) Unless otherwise agreed by the parties, if a party so requests or if the arbitral tribunal considers it necessary, the expert shall, after delivery of his written or oral report, participate in a hearing where the parties have the opportunity to put questions to him and to present expert witnesses in order to testify on the points at issue.

Article 27. Court assistance in taking evidence

The arbitral tribunal or a party with the approval of the arbitral tribunal may request from a competent court of this State assistance in taking evidence. The court may execute the request within its competence and according to its rules on taking evidence.

CHAPTER VI

MAKING OF AWARD AND TERMINATION OF PROCEEDINGS

Article 28. Rules applicable to substance of dispute

- (1) The arbitral tribunal shall decide the dispute in accordance with such rules of law as are chosen by the parties as applicable to the substance of the dispute. Any designation of the law or legal system of a given State shall be construed, unless otherwise expressed, as directly referring to the substantive law of that State and not to its conflict of laws rules.
- (2) Failing any designation by the parties, the arbitral tribunal shall apply the law determined by the conflict of laws rules which it considers applicable.
- (3) The arbitral tribunal shall decide *ex aequo et bono* or as *amiabile compositeur* only if the parties have expressly authorised it to do so.
- (4) In all cases, the arbitral tribunal shall decide in accordance with the terms of the contract and shall take into account the usages of the trade applicable to the transaction.

Article 29. Decision-making by panel of arbitrators

In arbitral proceedings with more than one arbitrator, any decision of the arbitral tribunal shall be made, unless otherwise agreed by the parties, by a majority of all its members. However, questions of procedure may be decided by a presiding arbitrator, if so authorised by the parties or all members of the arbitral tribunal.

Article 30. Settlement

(1) If, during arbitral proceedings, the parties settle the dispute, the arbitral tribunal shall terminate the proceedings and, if requested by the parties and not objected to by the arbitral tribunal, record the settlement in the form of an arbitral award on agreed terms.

(2) An award on agreed terms shall be made in accordance with the provisions of Article 31 and shall state that it is an award. Such an award has the same status and effect as any other award on the merits of the case.

Article 31. Form and contents of award

(1) The award shall be made in writing and shall be signed by the arbitrator or arbitrators. In arbitral proceedings with more than one arbitrator, the signatures of the majority of all members of the arbitral tribunal shall suffice, provided that the reason for any omitted signature is stated.

(2) The award shall state the reasons upon which it is based, unless the parties have agreed that no reasons are to be given or the award is an award on agreed terms under Article 30.

(3) The award shall state its date and the place of arbitration as determined in accordance with Article 20(1). The award shall be deemed to have been made at that place.

(4) After the award is made, a copy signed by the arbitrators in accordance with paragraph (1) of this Article shall be delivered to each party.

Article 32. Termination of proceedings

(1) The arbitral proceedings are terminated by the final award or by an order of the arbitral tribunal in accordance with paragraph (2) of this Article.

(2) The arbitral tribunal shall issue an order for the termination of the arbitral proceedings when:

- (a) the claimant withdraws his claim, unless the respondent objects thereto and the arbitral tribunal recognises a legitimate interest on his part in obtaining a final settlement of the dispute;

- (b) the parties agree on the termination of the proceedings;
- (c) the arbitral tribunal finds that the continuation of the proceedings has for any other reason become unnecessary or impossible.

(3) The mandate of the arbitral tribunal terminates with the termination of the arbitral proceedings, subject to the provisions of Articles 33 and 34(4).

Article 33. Correction and interpretation of award; additional award

(1) Within thirty days of receipt of the award, unless another period of time has been agreed upon by the parties:

- (a) a party, with notice to the other party, may request the arbitral tribunal to correct in the award any errors in computation, any clerical or typographical errors or any errors of similar nature;
- (b) if so agreed by the parties, a party, with notice to the other party, may request the arbitral tribunal to give an interpretation of a specific point or part of the award.

If the arbitral tribunal considers the request to be justified, it shall make the correction or give the interpretation within thirty days of receipt of the request. The interpretation shall form part of the award.

(2) The arbitral tribunal may correct any error of the type referred to in paragraph (1)(a) of this Article on its own initiative within thirty days of the date of the award.

(3) Unless otherwise agreed by the parties, a party, with notice to the other party, may request, within thirty days of receipt of the award, the arbitral tribunal to make an additional award as to claims presented in the arbitral proceedings but omitted from the award. If the arbitral tribunal considers the request to be justified, it shall make the additional award within sixty days.

(4) The arbitral tribunal may extend, if necessary, the period of time within which it shall make a correction, interpretation or an additional award under paragraph (1) or (3) of this Article.

(5) The provisions of Article 31 shall apply to a correction or interpretation of the award or to an additional award.

CHAPTER VII

RECOURSE AGAINST AWARD

Article 34. Application for setting aside as exclusive recourse against arbitral award

(1) Recourse to a court against an arbitral award may be made only by an application for setting aside in accordance with paragraphs (2) and (3) of this Article.

(2) An arbitral award may be set aside by the court specified in Article 6 only if:

(a) the party making the application furnishes proof that:

- (i) a party to the arbitration agreement referred to in Article 7 was under some incapacity; or the said agreement is not valid under the law to which the parties have subjected it or, failing any indication thereon, under the law of this State; or
- (ii) the party making the application was not given proper notice of the appointment of an arbitrator or of the arbitral proceedings or was otherwise unable to present his case; or
- (iii) the award deals with a dispute not contemplated by or not falling within the terms of the submission to arbitration, or contains decisions on matters beyond the scope of the submission to arbitration, provided that, if the decisions on matters submitted to arbitration can be separated from those not so submitted, only that part of the award which contains decisions on matters not submitted to arbitration may be set aside; or
- (iv) the composition of the arbitral tribunal or the arbitral procedure was not in accordance with the agreement of the parties, unless such agreement was in conflict with a provision of this Law from which the parties cannot derogate, or, failing such agreement, was not in accordance with this Law; or

(b) the court finds that:

- (i) the subject-matter of the dispute is not capable of settlement by arbitration under the law of this State; or
- (ii) the award is in conflict with the public policy of this State.

(3) An application for setting aside may not be made after three months have elapsed from the date on which the party making that application had received the award or, if a request had been made under Article 33, from the date on which that request had been disposed of by the arbitral tribunal.

(4) The court, when asked to set aside an award, may, where appropriate and so requested by a party, suspend the setting aside proceedings for a period of time determined by it in order to give the arbitral tribunal an opportunity to resume the arbitral proceedings or to take such other action as in the arbitral tribunal's opinion will eliminate the grounds for setting aside.

CHAPTER VIII

RECOGNITION AND ENFORCEMENT OF AWARDS*

*Chapter VIII does not have the force of law in Brunei Darussalam by virtue of section 3(1).

Article 35. Recognition and enforcement

(1) An arbitral award, irrespective of the country in which it was made, shall be recognised as binding and, upon application in writing to the competent court, shall be enforced subject to the provisions of this Article and of Article 36.

(2) The party relying on an award or applying for its enforcement shall supply the duly authenticated original award or a duly certified copy thereof, and the original arbitration agreement referred to in Article 7 or a duly certified copy thereof. If the award or agreement is not made in an official language of this State, the party shall supply a duly certified translation thereof into such language.*

*The conditions set forth in this paragraph are intended to set maximum standards. It would, thus, not be contrary to the harmonisation to be achieved by the Model Law if a State retained even less onerous conditions.

Article 36. Grounds for refusing recognition or enforcement

(1) Recognition or enforcement of an arbitral award, irrespective of the country in which it was made, may be refused only:

- (a) at the request of the party against whom it is invoked, if that party furnishes to the competent court where recognition or enforcement is sought proof that:

-
- (i) a party to the arbitration agreement referred to in Article 7 was under some incapacity; or the said agreement is not valid under the law to which the parties have subjected it or, failing any indication thereon, under the law of the country where the award was made; or
 - (ii) the party against whom the award is invoked was not given proper notice of the appointment of an arbitrator or of the arbitral proceedings or was otherwise unable to present his case; or
 - (iii) the award deals with a dispute not contemplated by or not falling within the terms of the submission to arbitration, or it contains decisions on matters beyond the scope of the submission to arbitration, provided that, if the decisions on matters submitted to arbitration can be separated from those not so submitted, that part of the award which contains decisions on matters submitted to arbitration may be recognised and enforced; or
 - (iv) the composition of the arbitral tribunal or the arbitral procedure was not in accordance with the agreement of the parties or, failing such agreement, was not in accordance with the law of the country where the arbitration took place; or
 - (v) the award has not yet become binding on the parties or has been set aside or suspended by a court of the country in which, or under the law of which, that award was made; or
- (b) if the court finds that:
- (i) the subject-matter of the dispute is not capable of settlement by arbitration under the law of this State; or
 - (ii) the recognition or enforcement of the award would be contrary to the public policy of this State.

(2) If an application for setting aside or suspension of an award has been made to a court referred to in paragraph (1)(a)(v) of this Article, the court where recognition or enforcement is sought may, if it considers it proper, adjourn its decision and may also, on the application of the party claiming recognition or enforcement of the award, order the other party to provide appropriate security.

**CONVENTION ON THE RECOGNITION AND ENFORCEMENT OF FOREIGN ARBITRAL
AWARDS CONCLUDED AT NEW YORK ON 10TH JUNE, 1958**

ARTICLE I

1. This Convention shall apply to the recognition and enforcement of arbitral awards made in the territory of a State other than the State where the recognition and enforcement of such awards are sought, and arising out of differences between persons, whether physical or legal. It shall also apply to arbitral awards not considered as domestic awards in the State where their recognition and enforcement are sought.
2. The term "arbitral awards" shall include not only awards made by arbitrators appointed for each case but also those made by permanent arbitral bodies to which the parties have submitted.
3. When signing, ratifying or acceding to this Convention, or notifying extension under Article X hereof, any State may on the basis of reciprocity declare that it will apply the Convention to the recognition and enforcement of awards made only in the territory of another Contracting State. It may also declare that it will apply the Convention only to differences arising out of legal relationships, whether contractual or not, which are considered as commercial under the national law of the State making such declaration.

ARTICLE II

1. Each Contracting State shall recognise an agreement in writing under which the parties undertake to submit to arbitration all or any differences which have arisen or which may arise between them in respect of a defined legal relationship, whether contractual or not, concerning a subject-matter capable of settlement by arbitration.
2. The term "agreement in writing" shall include an arbitral clause in a contract or an arbitration agreement, signed by the parties or contained in an exchange of letters or telegrams.
3. The court of a Contracting State, when seized of an action in a matter in respect of which the parties have made an agreement within the meaning of this Article, at the request of one of the parties, refer the parties to arbitration, unless it finds that the said agreement is null and void, inoperative or incapable of being performed.

ARTICLE III

Each Contracting State shall recognise arbitral awards as binding and enforce them in accordance with the rules of procedure of the territory where the award is relied upon, under the conditions laid down in the following Articles. There shall not be imposed substantially more onerous conditions or higher fees or charges on the recognition or enforcement of arbitral awards to which this Convention applies than are imposed on the recognition or enforcement of domestic arbitral awards.

ARTICLE IV

1. To obtain the recognition and enforcement mentioned in the preceding Article, the party applying for recognition and enforcement shall, at the time of the application, supply —

- (a) the duly authenticated original award or a duly certified copy thereof;
- (b) the original agreement referred to in Article II or a duly certified copy thereof.

2. If the said award or agreement is not made in an official language of the country in which the award is relied upon, the party applying for recognition and enforcement of the award shall produce a translation of these documents into such language. The translation shall be certified by an official or sworn translator or by a diplomatic or consular agent.

ARTICLE V

1. Recognition and enforcement of the award may be refused, at the request of the party against whom it is invoked, only if that party furnishes to the competent authority where the recognition and enforcement is sought, proof that —

- (a) the parties to the agreement referred to in Article II were, under the law applicable to them, under some incapacity, or the said agreement is not valid under the law to which the parties have subjected it or, failing any indication thereon, under the law of the country where the award was made; or
- (b) the party against whom the award is invoked was not given proper notice of the appointment of the arbitrator or of the arbitration proceedings or was otherwise unable to present his case; or
- (c) the award deals with a difference not contemplated by or not falling within the terms of the submission to arbitration, or it contains decisions on matters beyond the scope of the submission to arbitration, provided that, if the decisions on matters submitted to arbitration can be separated from those

not so submitted, that part of the award which contains decisions on matters submitted to arbitration may be recognised and enforced; or

(d) the composition of the arbitral authority or the arbitral procedure was not in accordance with the agreement of the parties, or, failing such agreement, was not in accordance with the law of the country where the arbitration took place; or

(e) the award has not yet become binding on the parties, or has been set aside or suspended by a competent authority of the country in which, or under the law of which, that award was made.

2. Recognition and enforcement of an arbitral award may also be refused if the competent authority in the country where recognition and enforcement is sought finds that —

(a) the subject-matter of the difference is not capable of settlement by arbitration under the law of that country; or

(b) the recognition or enforcement of the award would be contrary to the public policy of that country.

ARTICLE VI

If an application for the setting aside or suspension of the award has been made to a competent authority referred to in Article V(1)(e), the authority before which the award is sought to be relied upon may, if it considers it proper, adjourn the decision on the enforcement of the award and may also, on the application of the party claiming enforcement of the award, order the other party to give suitable security.

ARTICLE VII

1. The provisions of the present Convention shall not affect the validity of multilateral or bilateral agreements concerning the recognition and enforcement of arbitral awards entered into by the Contracting States nor deprive any interested party of any right he may have to avail himself of an arbitral award in the manner and to the extent allowed by the law or the treaties of the country where such award is sought to be relied upon.

2. The Geneva Protocol on Arbitration Clauses of 1923 and the Geneva Convention on the Execution of Foreign Arbitral Awards of 1927 shall cease to have effect between Contracting States on their becoming bound and to the extent that they become bound, by this Convention.

ARTICLE VIII

1. This Convention shall be open until 31st December 1958 for signature on behalf of any Member of the United Nations and also on behalf of any other State which is or hereafter becomes a member of any specialised agency of the United Nations, or which is or hereafter becomes a party to the Statute of the International Court of Justice, or any other State to which an invitation has been addressed by the General Assembly of the United Nations.
2. This Convention shall be ratified and the instrument of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE IX

1. This Convention shall be open for accession to all States referred to in Article VIII.
2. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE X

1. Any State may, at the time of signature, ratification or accession, declare that this Convention shall extend to all or any of the territories for the international relations of which it is responsible. Such a declaration shall take effect when the Convention enters into force for the State concerned.
2. At any time thereafter any such extension shall be made by notification addressed to the Secretary-General of the United Nations and shall take effect as from the ninetieth day after the day of receipt by the Secretary-General of the United Nations of this notification, or as from the date of entry into force of the Convention for the State concerned, whichever is the later.
3. With respect to those territories to which this Convention is not extended at the time of signature, ratification or accession, each State concerned shall consider the possibility of taking the necessary steps in order to extend the application of this Convention to such territories, subject, where necessary for constitutional reasons, to the consent of the Governments of such territories.

ARTICLE XI

In the case of a federal or non-unitary State, the following provisions shall apply:

- (a) with respect to those Articles of this Convention that come within the legislative jurisdiction of the federal authority, the obligations of the federal

Government shall to this extent be the same as those of Contracting States which are not federal States;

(b) with respect to those Articles of this Convention that come within the legislative jurisdiction of constituent States or provinces which are not, under the constitutional system of the federation, bound to take legislative action, the federal Government shall bring such articles with a favourable recommendation to the notice of the appropriate authorities of constituent States or provinces at the earliest possible moment;

(c) a federal State Party to this Convention shall, at the request of any other Contracting State transmitted through the Secretary-General of the United Nations, supply a statement of the law and practice of the federation and its constituent units in regard to any particular provision of this Convention, showing the extent to which effect has been given to that provision by legislative or other action.

ARTICLE XII

1. This Convention shall come into force on the ninetieth day following the date of deposit of the third instrument of ratification or accession.
2. For each State ratifying or acceding to this Convention after the deposit of the third instrument of ratification or accession, this Convention shall enter into force on the ninetieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

ARTICLE XIII

1. Any Contracting State may denounce this Convention by a written notification to the Secretary-General of the United Nations. Denunciation shall take effect one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.
2. Any State which has made a declaration or notification under Article X may, at any time thereafter, by notification to the Secretary-General of the United Nations, declare that this Convention shall cease to extend to the territory concerned one year after the date of the receipt of the notification by the Secretary-General.
3. This Convention shall continue to be applicable to arbitral awards in respect of which recognition or enforcement proceedings have been instituted before the denunciation takes effect.

ARTICLE XIV

A Contracting State shall not be entitled to avail itself of the present Convention against other Contracting States except to the extent that it is itself bound to apply the Convention.

ARTICLE XV

The Secretary-General of the United Nations shall notify the States contemplated in Article VIII of the following:

- (a) signatures and ratifications in accordance with Article VIII;
- (b) accessions in accordance with Article IX;
- (c) declarations and notifications under Articles I, X and XI;
- (d) the date upon which this Convention enters into force in accordance with Article XII;
- (e) denunciations and notifications in accordance with Article XIII.

ARTICLE XVI

1. This Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts shall be equally authentic, shall be deposited in the archives of the United Nations.
2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit a certified copy of this Convention to the States contemplated in Article VIII.

Diperbuat pada hari ini 6 haribulan Syaaban, Tahun Hijrah 1430 bersamaan dengan 28 haribulan Julai, 2009 di Istana Nurul Iman Beta, Bandar Seri Begawan, Negara Brunei Darussalam.

**KEBAWAH DULI YANG MAHA MULIA
PADUKA SERI BAGINDA SULTAN DAN YANG DI-PERTUAN
NEGARA BRUNEI DARUSSALAM**